

*János legyen fenn a Gellért-hegyen,
vadulunk, de nem iszunk sört,
János egyenfürdőgatyát vegyen,
vagy amit hoz a szükség,
amit ma is beveszünk még.*

Lackfi János

Óvatos duhaj

*Ország-világot bejártam,
Csak nem kopott le a lábam,
Mert batáron:
Suzukin, nem Jaguáron.*

*Láttam popsik alatt Lexust,
Cifra virtust, úri nexust,
De kiszálltam,
Kapum én nyitom, nem áram.*

*Ki a zakóm végigmérte,
Hányszor férnék a zsebébe,
Vigyorogtam:
Témának fejembe dobtam.*

*Nem ugrottam le kötélén,
Nem élveztem, hogyha féltem,
A magasban
Járjon kecske, az is lassan.*

*Elmerültem alkoholban,
Partra úsztam, nem is holtan,
Cigarettám
Már letettem, az meg tett rám.*

*Díjjal megdobtak? Elkaptam!
Somolygok, míg fotó kattan,
Megy a bolt is,
Engem olvas még a holt is.*

*Elég, ha az élő olvas...
Betömik fogam, ha odvas,
Ennem is van,
Na meg wifim, vígan hussan.*

*Lótás-futás több a soknál,
Nyelvem néha földig lóg már.
Majd a sírba
Úgy tesznek, beszélve, írva.*

*Az életem leányálom,
Lengek szöszke semmi-szálon,
S nem szakad, na!
Trükközni is tudok rajta...*

*Nem mondom, hogy van nyugalمام,
Hat gyerek lóg a nyakamban...
De ha bírom?
Dili, melyről van papírom.*

*Van teraszom, cserépkályhám,
Saját vizem, benne bálnám...
Vicc volt, régi,
Három unokám megérti.*

*Egy asszonyom ezer-asszony,
Álmomban is vele alszom,
Vérünk lobban:
Vakul a pók a sarokban.*

*Kéne mustármagnyi béke,
Többet bambulni az égre
Függőágyon
(Fecske-cikkcakk ollózik csak),
Nyúlna lelkem, mint a nájlón.*

Bak Rita

Kifelé az égnek rúdja

Arany János *Kies ősz* című verse nyomán

*Természetben nincs halál;
Nyúgalom csak mély alélta,
– Mindig új az ősi példa –
Ami rég volt, most is áll.*

*Elirtózva, meg-megállva
sétálgatok színes mályva-
réteken, ha lomblevél
hull le sárgán, kerengve fél.*

*Szomorúan, keservesen,
hamar bánatomba esem,
fény sugarat alig látok,
nem számíthatok most rátok.
Levetkőzik a parlag is.*